

„NEM JÁTSZOM FELSZÍNESEN”

VÁRADI LÁSZLÓ 2007 ÓTA TANUL A ZENEAKADÉMIA KIVÉTELES TEHETSÉGEK ELŐKÉSZÍTŐ TAGOZATÁN. A 16 ÉVES JÁSZSÁGI FIÚ CSALÁDJÁVAL EGYÜTT KÖLTÖZÖTT BUDAPESTRE, HOGY EL TUDJA VÉGEZNI AZ ISKOLÁT. A MOL TEHETSÉGTÁMOGATÓ PROGRAMJA EGY ÚJ ZONGORA VÁSÁRLÁSÁHOZ SEGÍTI HOZZÁ.

ünnepségen ő kápráztatta el az európai uniós külügyminisztereket. Napi öt-hat óra gyakorlás van e tudás mögött, koncert előtt hét is, amikor Laci legszívesebben fel sem állna a zongora mellől. Két műhelytitkot is elárul. Fellépés előtt az utolsó másodpercig bújja a kottát és forró vízbe áztatja a kezét, hogy gyorsabban peregjenek az ujjai. Virtuóz játékával már elnyűtte a régi zongoráját, alig várja, hogy megkapja az újat. Sokat keresgéltek, mire Gulyás tanár úrral ráleltek a hozzá legjobban passzoló angol zongorára. Az új hangszer vásárlásához a MOL Tehetség-támogató Program nyújt segítséget.

Költözés a zongora miatt

Laci családja alig egy hete költözött be Teréz körüti új lakásukba, még dobozokban állnak a holmik. Előző otthonukból azért kellett eljőnniük, mert a zenére kevésbé fogékony alsó szomszéd feljelentéssel keserítette meg a család életét. Ki gondolná, hogy egy ígéretes művészkariert útját ilyen prózai akadályok nehezíthetik? A család ezért inkább úgy döntött, keresnek egy másik lakást. Laci kedves és komoly fiú, aki ragaszkodik a családjához és Jászkisérhez, ahhoz a néhány ezer lelkes városhoz, ahonnan származik. Kérdezem, ha úgy hozná a sors, hogy külföldre vetődne, mit vinné magával. Az édesanyját, feleli megfontoltan. Azért néha elengedik a kezét, egyre otthonosabban mozog már Budapesten, ahová pár éve költöztek. Egyedül jár a Nagymező utcai Bartók Béla Zeneművészetibe, és az Üllői úti Zeneakadémiára is, ahol a szintén jászsági Gulyás István keze alatt tanul. Belsőleges mentor-diák kapcsolat alakult ki közöttük, Laci néha átme-
g

FORRÓ VÍZBE ÁZTATJA A KEZÉT, HOGY GYORSABBAN PEREGJENEK AZ UJJAI

hozzá zenét hallgatni. Moziba nem jár, a modern rockzenéért sem rajong, szabadidejében inkább olvas.

Jászsági Mozart?

Ötéves kora óta zongorázik, a környezetét szinte azonnal lenyűgözte tehetségével. Kezdetben a helyi templom orgonáján játszott. Ez nem jelentett számára nehézséget, először 2005-ben (10 éves volt akkor!) nyert a zeneiskolások országos Chopin-zongoraversenyén. Ettől kezdve pontosan tudta, hogy az életében mindennél fontosabb a zene. Az eredmények őt igazolták, fellépésein mindig nagy a siker. Nem véletlen, hogy 2011 januárjában a soros EU-elnökség átvétel

Mesterek

Laci szívesen négykezeszne Kocsis Zoltánnal, akinek erős karakteréhez szerinte Bartók fekszik jól, de a finom úriember Schiff Andrásal is, aki inkább bachos és mozartos egyéniség. Ő még keresi önmagát, de egyelőre Liszt és Beethoven áll hozzá közel. Banda Ádám ifjú hegedűművészt is örömmel kísérené, akinek a játékából szerinte kicsendül a magyar cigány műzenében honos vérbeli magyar hangzás. „Nagyobb teremben jobb fellépni, az furcsa, ha kevesen vannak” – mondja. Erre a sűrű fellépések lehetőségét is adnak, legközelebb március 20-án fog előadni Sopronban a Liszt Ferenc-év alkalmából, májusban pedig a Magyar Állami Operaházban a Budapesti Filharmóniai Társaság hangversenyén. „Nem játszom felszínesen” – mondja a kérdésemre, hogy vajon miben rejlik a tehetsége. Erről a fotós kollégákkal mi is meggyőződhetünk, valóban mély átéléssel játszik, amire oda kell figyelni.

Barta Judit